

VIERA SA RODÍ Z ODPUSTENIA NOVEMBROVÉ MISIE

Blahoslavený je ten, komu je odpustené prestúpenie, ktorého hriech je prikrytý! Blahoslavený človek, ktorému Hospodin nepočíta neprávosti, a v ktorého duchu neni ľsti.“

Žalm 32,1-2

Blíži sa koniec roka a naše tohtoročné evanjelizačné ťaženie zakončíme podobne, ako sme ho v januári začali, trojicou evanjelizácií v Rožňave, Michalovciach a v Prešove. Začínáme v Michalovciach, tradične sme opäť v „Zemplíne“. Chválime, oslavujeme nášho Pána a načúvame pastorovej kázni. Dnes je hlavnou témou odpustenie. Lebo, ako je v Božom Slove napísané: „Ten muž je šťastný, kto má

odpustené hriechy.“ (Žalm 32.1) Ta sa teda započúvajte do niektorých interesantných myšlienok, ktoré odzneli na kázni v Michalovciach 22.11.2019.

„Človek musí v prvom rade poznať, že je hriešny. Pán Ježiš zomieral na kríži, a pritom nebol vinný, nebol hriešny. Na Golgote boli tri kríže, dva krajné s lotrami a ten v strede bol s v skutočnosti „pripravený“ pre mňa,

pre teba. „Lebo odplatou za hriech je smrť...“ (Rim.6,23) Ten nevie veriť, kto nevie o tom, že má odpustené hriechy a taký nemá ani radosť. Sprievodným znakom viery je obrovská radosť. Viera sa rodí pod krížom. Keď človek zmyšľá o sebe podľa Božieho kritéria, vojde do Božieho „svetla“. Viera nikdy nevychádza, nerodí sa zo subjektívneho zmyšľania. Viera sa rodí z od-

pustenia. Ježiš Kristus je cesta, pravda i život. On je cestou do neba. On je koreňom a my sme vetvičky. To koreň nesie vetvy, nie opačne. Keď máš v sebe horkosť otroctva, vtedy určite nie si zakorenený v Kristovi. Ak si však zakorenený, vtedy dostávaš Boží tuk – pomazanie, požehnanie. Nikdy nebudeš porazený, aj keď padneš, lebo Pán, Ježiš ťa podopiera. Šťastný je ten, kto má odpustené hriechy, kto sa neschováva pred Pánom. Nato, aby si získal odpustenie, musíš sa stretnúť s Ježišom, On ti odpustí. To odpustenie si musíš prevziať sám, ale najprv si musíš uvedomiť že máš hriech. Ježiš, On to Slovo, išiel na kríž, zdolal hriech, očistil nás, prerazil nám cestu. V Ježišovi máme odpustenie hriechov

(Ef.1,7). Boh odpúšťa a prikýva hriechy, nie človek. Jeho hlas je tichý i napriek tomu, že je napísané, že láme cédry Libanonu (Žalm 29.5). Ak Ho chceš počuť, stíš sa. Choď dole pred Pánom, maj skrúsené srdce zdrtené. (Žalm 51,19). Nepozerať na iných, ale na seba. Boh tvoje „boľaviny“ obviaže.“

Určite stoja za zamyslenie tieto informácie, tak, berme si z nich poučenie a hor sa do Rožňavy (28.11.2019), kde nás už klasicky čaká čemadocká sála. Aj v nej zneli úchvatné chvály znejúce z úst hudobníkov a spevákov. Na tvárach im žiaria úsmevy a vidieť, že majú radosť z toho, že môžu slúžiť i takouto formou nášmu Pánovi. Nadšene spievajú, že s Ježišom

je nám fajn. Hallelujah! K oslave sa spevom pripája i náš pastor Mikuláš G. a pridáva modlitbu : „Ďakujem Ti Otče, že odtiaľto odídeme úplne zmenení“ a pokračuje opäť hodnotnými výrokmi v svojej kázni s odvolaním sa na Božie slová v Biblii.

„Aj dnes večer vykoná slovo poslané našim Pánom to, načo Ho poslal. Len treba pozorne počúvať. (Iz.55,11) Aký je zisk, z toho keď slúžiš Pánovi? (Mal.3,13-14).Máš odplatu v nebi a aj tu v pozemskom živote. Mnohokrát si to ani nevšimneme, čo všetko nám Pán dáva. Božie slovo nie je falošné, On stále posielal prorokov v Izraeli, ktorí kázali božie slovo. Pritom to boli úplne obyčajní ľudia, ale mali Božie slovo! Tak, ako bol Izrael povoláný k vznešenému dielu, aj my sme. Napriek tomu tam hľadali ľudia to, čo robili malé okolité národy a nie Boha. Človek, ak chce poznať Boha, musí mať čisté motívy, nie farizejské-pokrytecké. Božie slovo sa nemá len čítať, ale sa má nechať aby, Ono prečítalo nás! Musí vojsť do nás, nie do hlavy, ale hlboko do vnútra a vtedy zazijeme zázrak. Prorocktva boli napísané vopred, nie potom, čo boli vyslovené. Človek má mať jemnú bázeň pred Božím Slovom, má Ho čítať na kolenách. Boha nemôžeš ani počuť, ani vidieť, ani cítiť, ani nemôžeš Ho vnímať žiadnymi zmyslami. Spoznáš ho len skrze Jeho Slovo, ak Ho budeš citlivo počúvať.“

Aj my sme dnes sem prišli, pozorne sme počúvali Božie Slovo, prijímali Ho, a to je dôkazom toho, že hľadáme Boha a On má z toho radosť. Všade, kam prišiel Pán Ježiš v čase Jeho chodenia po zemi a boli tam takí, ktorí zomreli, On povedal: „Nezomrel, len spí“. A dnes

nám hovorí, že naše zdravie, (radosť, všetko dobré) nezomrelo, ale spí.

A tak sa i stalo, že choroby a problémy, ktoré trápili našich bratov, či sestry odchádzajú preč, lebo ich zdravie nezomrelo, len spalo. Tento večer mnohí zažili svoje zázraky uzdravenia, a to kolena, oči, ramena, trávenia. Šťastní a uzdravení domov odchádzali Zdena, Paťa, Sára, Rút, Monika, Ferko, Lukáš, Barborika, Valika, brat Ondrej z Rožňavy, Tomáš, Vlado. Unavení, ale plní požehnaného elánu prichádzame do Košíc a už sa tešíme na najtrajšiu misiu v Prešove. Lebo, kto sa teší na Bohoslužbu, ten má Dávidovho ducha.

Je piatkový podvečer a my sme už v Prešove, v Bábkovom divadle v mestskej časti Solivar. A tu sa v pastorevej kázni okrem iného dozvedáme, že sme oslobodení, máme odpustené, že Ježiš Kristus naplní všetky naše potreby podľa bohatstva svojej slávy. Jeho ranami sme uzdravení. Ak máme málo sily, moci, energie, je to ako „malomoc“, On to vezme od nás preč. Tak ako ju vzal malomocnému v biblickom príbehu, keď mu povedal: „Chcem, buď čistý.“ A ten bol hneď uzdravený! Ak niečo potrebujeme od Boha, naše očakávanie musí rásť. Ak napnuto očakávame počúvame Ježišove slová, budeme uzdravení, oslobodení, očistení, budeme mať odpustené hriechy, a to hneď. Lebo Ježiš nás

nesúdi, má oproti nám veľkú lútosť (ako mal k malomocnému), len či veľmi túžime po ňom? Ježiš sa nás dotýka svojou láskou, On je Bohom nezvratnej milosti! Hallelujah.

A každý, kto niečo potrebuje, uteká na pastorevu výzvu dopredu pre požehnanie a berie si ho domov. Do Košíc, do Rožňavy, či na Spiš.

Vďaka Pánovi za všetky tie krásne chvíle strávené tohto roku na našich misiách. Vďaka za úžasné dotyky, za zázraky a za veľkolepé myšlienky z Božieho Slova vyslovené našim pastorm. Nech Boh hojne požehná túto jeho službu. Hallelujah!

Olívia Illárová

